

**Predmet: Skočić**

**Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine**

**Broj predmeta: K. Po2 11/14**

**Krivično delo:** ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu i pomaganju, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

**Okrivljeni:** Damir Bogdanović, Zoran Đurđević, Zoran Alić, Đorđe Šević, Tomislav Gavrić i Dragana Đekić

**Tužilaštvo za ratne zločine:** Milan Petrović

**Sudsko veće:** sudija Vinka Beraha Nikićević, predsednica veća  
sudija Bojan Mišić, član veća  
sudija Vladimir Duruz, član veća

**Branioци:** adv. Aleksandar Milosavljević, branilac okrivljenog Damira Bogdanovića  
adv. Svetlana Bobić, branilac okrivljenog Zorana Đurđevića  
adv. Jasminka Kuzović, branilac okrivljenog Zorana Alića  
adv. Siniša Simić, branilac okrivljenog Đorđa Ševića  
adv. Milan Birman, branilac okrivljenog Tomislava Gavrića  
adv. Goran Ninić, branilac okrivljene Dragane Đekić

**Glavni pretres: 09.02.2015. – ponovljeni postupak<sup>1</sup>**

**Izveštaj:** adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenog Zije Ribića

**Optuženi Damir Bogdanović**

Ostaje kod ranije iznesene odbrane. Napominje da je u Malešić otišao 20. avgusta 1992. godine, kada je njegov otac Sima Bogdanović, koji je od ranije bio na ratištu, ranjen. Dolaskom u Malešić, upoznao je svoju sadašnju suprugu i zbog nje ostao u jedinici. Nikoga nije maltretirao, čak je oštećene, zaštićene svedokinje „Alfu“, „Betu“ i „Gamu“ spasio, jer su pojedini članovi jedinice predlagali da ih ubiju. Jedinica je dobijala hranu iz Zvornika, jer su pripadali Zvorničkoj brigadi. Dešavalo se da pripadnici jedinice i sami nabavljaju nešto hrane, ali oštećene nije terao da kuvaju niti da čiste i spremaju. Nije tačno da je oštećena „Alfa“ morala da pere njegovu košulju u čijem džepu je našla fotografije koje je predala sudu. To nisu njegove fotografije jer je iste, nakon početka ovog postupka, predao svom branioцу. Takođe je, nakon očeve smrti, među njegovim stvarima našao i njegove fotografije, pa ne stoji ni tvrdnja tužioca da je sudu predao očeve fotografije. Radi se o trgovini oštećene sa tužilaštvom, jer su fotografije koje je ona navodno našla u njegovoj košulji, u stvari fotografije koje pripadaju njenom mužu Radoslavu Jeremiću, koji je takođe bio u jedinici. Oštećenoj „Alfi“ su često dolazili ljudi iz jedinice kojom komanduje tužilac, pa krivični postupci koji se vode protiv nje volšebno nestaju, ona je osoba koja ima više identiteta, pa iz tog razloga sa pravom sumnja u verodostojnost njenog svedočenja.

---

<sup>1</sup> Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 Po2 6/13 od 14.05.2014. godine ukinuta je prvostepena presuda Višeg suda u Beogradu K.Po2 42/2010 i predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak. Istom presudom, u odnosu na okr. Zorana Stojanovića, obustavljen je krivični postupak jer je isti u međuvremenu preminuo.

Tužilaštvo za ratne zločine vršilo je pritisak preko članova porodice njegove supruge da i ona postane zaštićeni svedok, na šta nije pristala. Oštećena „Alfa“ je pristala, pa je njen suprug na slobodi, iako je takođe bio u istoj jedinici. Optuženog Zorana Đurđevića prvi put je video ovde u sudu.

### **Optuženi Tomislav Gavrić**

Ostaje kod ranije iznesene odbrane, a sada se više ničega ne seća. Navodi da ovde svi koji fino i kulturno lažu lepo prolaze, a on, pošto ne ume da laže, smatra da je najbolje da kaže da je sve zaboravio. Danas se ne oseća sposobnim da odgovara na pitanja, ali je sposoban da prati tok postupka.

### **Optuženi Đorđe Šević**

Kao i ranije, brani se ćutanjem.

### **Optuženi Zoran Alić**

Ostaje kod ranije iznesene odbrane. Napominje da prilikom događaja u mestu Skočić nije čuvao stražu, niti mu je to bilo ko naredio. Naime, nije imao potrebu da od bilo koga čuva stražu, jer su svuda u okolini bili Srbi. Za vreme boravka u Skočiću nije video džamiju, nije mu poznato ni da je tamo postojala. U vezi sa događajem na mestu Hamzići, navodi da ni tamo nije čuvao stražu. Za streljanje Roma iz Skočića saznao je tek kada je ovaj postupak pokrenut. Za sve okrivljene u ovom postupku tvrdi da nisu ni mrava zgazili, a da su oni koji treba da odgovaraju na slobodi jer ih ili žene brane, ili su mrtvi. Zaštićene svedokinje su bile u jedinici, ali zaštićene „kao polarni medvedi“. Ni jednu od njih nije tukao, i kada sada sve sabere, žao mu je što nije. Njih je možda neko drugi tukao - tako se jednom „Alfa“ požalila da ju je tukao pokojni Lazić, zbog čega ga je Sima pretukao i oterao u drugu kuću. Prigovara na način kako je tokom glavnog pretresa izvršeno prepoznavanje, navodeći da je to bilo „kao da ste nas izveli na streljanje, a da se vi smežete“. Dinu Karić opisuje kao divnu osobu, koju su zvali Dragana, devojkicu njegove visine, koja je imala plavu kosu srednje dužine i koja je nosila maskirnu uniformu i pištolj. Sa jedinicom je u više navrata odlazila iz Malešića. Navodi i da su „sve one nosile uniforme“. Suprug oštećene „Alfe“ došao je u njegovu jedinicu par dana pre nego što će je on napustiti, i učestvovao je u svim akcijama koje je jedinica izvodila. Optuženog Zorana Đurđevića prvi put je video ovde u sudu. Napominje da su mu, dok se nalazio u pritvoru, u posetu došla dvojica pripadnika policije koji su ga i uhapsili. Tom prilikom su mu doneli jedan album sa fotografijama i tražili da navede koga sa tih fotografija poznaje. Kada im je rekao da nekoga i poznaje, rekli su mu da bira između 0 i 10 godina zatvora, a on je bio osuđen upravo na 10 godina zatvora. Ne želi da odgovara na pitanja zamenika tužioca, niti da kontaktira sa punomoćnikom oštećenih.

### **Optuženi Zoran Đurđević**

Navodi da mu je ovaj postupak montiran. On je čak i postupajućeg zamenika tužioca uhvatio u laži tokom pripremnog ročišta u ponovljenom postupku. Naime, kada je zamenik tužioca govorio o ubistvu 27 Roma iz Skočića, za koje i njega tereti, kao dokaz ponudio je sudu samo devet potvrda o smrti, ali na istima su navedeni datumi o smrti koji ne odgovaraju datumu kada su, prema navodima optužnice, ubijeni. Smatra da nema nikakvih dokaza da je tog dana uopšte neko umro. Svedokinji „Alfi“ se mnogo pomaže. Nju obavestava neko iz suda šta i kako da radi, pa joj je tokom svedočenja pomagao i raniji predsednik veća, sudija Rastko Popović. O silovanjima za koja se tereti ne zna ništa. Ponovo ističe da su mu sve montirali policija i Tužilaštvo za ratne zločine. Na pitanje optuženog Alića da li mu je poznat nadimak „Jaza“, navodi da mu je poznat,

ali da je bolje da na to pitanje odgovori postupajući zamenik tužioca, jer je i njemu poznat, obzirom da ga štiti. Navodi da za svedoka „Alfu“ ima „stotinjak pitanja“ i da to navodi zbog onih koji je pripremaju za svedočenje, kako bi je dobro pripremili.

### **Optužena Dragana Đekić**

Ostaje kod ranije iznesene odbrane. Objašnjava da nije sporno da je ona pretresla oštećenu „Gamu“ i da je kod nje našla zlato. Bilo je dosta zlata, i posebno joj je bilo čudno da je tu, između ostalog, i veliki krst. Zbog toga je pitala oštećenu otkud joj baš taj krst, na šta joj je ona odgovorila da joj ga je dala kuma. Na to je Sima Bogdanović pitao svedokinju da li joj je kuma neko od ovih „koji ovde leže pobijeni“. Dok je od oštećene oduzimala zlato, ista nije emotivno reagovala, delovala joj je uplašeno. U jedinici čiji je bila pripadnik bilo je žena koje su maltretirane, a najviše Senija Bećirević. Ona je bila rob, tukli su je, maltretirali, silovali. Ističe da nikada ni jednu od oštećenih nije tukla i maltretirala.

### *Zapažanje:*

*Tokom glavnog pretresa optuženi su se vrlo uvredljivo ponašali prema postupajućem zameniku tužioca, na šta je predsednica veća reagovala samo neformalnim opomenama.*

Fond za humanitarno pravo